

דף מט.

עין משפט א.

או"ח סימן תקם פעיף ד

ה. ז. כמ"כ גזרו על עטרות חתנים שלא להניחם כלל, ושלא יניח החתן בראשו שום כליל ט שנאמר "הסר המצנפת והרם העטרה". וכן גזרו על עטרת כלה אם היא של כסף אבל של גדיל מותר, ודוקא לחתן וכלה אסרו אבל לשאר כל אדם לא גזרו.

דף מט:

עין משפט א.ב.

או"ח סימן תקם פעיף ד

עיין בסעיף הקודם

עין משפט ג.

הו"מ סימן תט פעיף ב

ב. לא יגדל אדם חזיר בכל מקום ב אפי' למשוך בהם עורות וא"צ לומר לסחורה ל.

עין משפט ד.

יו"ד סימן קעה פעיף א

א. אין הולכין בחקות הגוים מ ולא מדמין להם. לא ילבש מלבוש המיוחד נ להם, ולא יגדל ציצת ראשו ס כמו ציצת

ט. וגם שלא ישב תחתיה. לבוש.

י. שלא לנוולה. ב"י.

כ. שם במשנה בב"ק, והטעם מפורש בכרייתא שם בדף פ"ב ע"ב, משום מעשה שהיה בימי הורקנוס ואריסטובלוס שגזרו כן. סמ"ע ס"ק ג'.

ל. דלסחורה אסור מן התורה כמ"ש ביר"ד סי' קי"ז דאסור לסחור בכל הדברים האסורים לאכלם מן התורה אע"פ שמותרים בהנאה. סמ"ע ס"ק ד'.

מ. טור מרמב"ם פ"א ממ"א מספרא בפ' אחרי מות.

נ. מותר ללבוש מלבושים המיוחדים לישמעאלים ואין איסור בזה. כ"כ הברכי יוסף ע"ש.

ס. פי' שמגדלין את השער לנוי וליופי כמו שעושות הבתולות דרך שחץ וגאוה, כ"כ הב"ח. והט"ז כתב שדרך העכו"ם בעלי מלחמות בהרבה מדינות לגדל שער שלהם

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

ראשם.

לא יגלח מהצדדים ויניח השער באמצע.

לא יגלח השער מכנגד פניו מאוזן לאוזן ויניח הפרע.

א. ב. לא יבנה מקומות כבנין היכלות של עכו"ם כדי שיכנסו בהם רבים ע
כמו שהם עושים.

הגה: אלא יהיה מובדל מהם במלבושיו ובשאר מעשיו.

הגה: כל זה אינו אסור אלא בדבר שנהגו בו העכו"ם משום פריצות, כגון
ללבוש בגדים אדומים פ והוא מלבוש שרים וכדומה. או דבר שנהגו
למנהג וחוק ואין טעם בדבר זה, ויש לחוש משום דרכי האמורי, ויש
בו שמץ עכו"ם מאבותיהם.

הגה: אבל דבר שהוא לתועלת כגון שדרכן שכל מי שהוא רופא מומחה יש
לו מלבוש מיוחד שניכר שהוא רופא אומן, מותר ללבושו ז.

הגה: וה"ה אם עושין דבר זה משום כבוד או טעם אחר מותר, לכן אמרו
שורפין על המלכים ק ואין בו משום דרכי האמורי.

מאוד ואינם מגלחים עצמם כלל, דבר כזה לא יעשה בישראל וגם זה בכלל מגדלי בלוריות
שאסרו חכמים. ועיין בברייתא ע"ז כ"ט ע"א, וכתב הרמב"ם שזהו בלורית.

וכתב הברכי יוסף אף בלא גילוח אסור לגדל ציצת ראשו, וכתב שהרבה בחורים נכשלים
בזה ויש להוכיחם אולי ישוּבו. וגם מש"כ שלא יגלח מהצדדין ויניח השער באמצע, ה"ה
להיפך שמגלח באמצע ומניח השער בצדדין ואסור כי זה היתה חוקת עכו"ם מזמן קדמון,
ועיין בספר עראמה בפ"י הרמב"ם ובבין איש חי פ' מסעי שנה ב' סעיף י"ד.
ומשמע דגם היום אסור דבר זה, מכיון שבזמן קדמון זה היה חוק העכו"ם.

ע. אבל אותם שעשויים להתייעץ על עסקיהם ולמשפט, אין איסור לבנות כתבנית אותם
היכלות, ב"ח. ש"ך ס"ק ב'.

פ. שאין דרך הצנועים להיות מלבושיהם אדומים, וצבע השחור הוא דרך צניעות והכנעה
וכמו שאמרו מי שיצרו מתגבר עליו וכו' ילבש שחורים. ש"ך ס"ק ג'.

צ. ממהרי"ק בשורש פ"ח.

ק. פי' כלי תשמישן משום כבודן שלא ישתמש בהם אחר. ט"ז ס"ק ד'.

עין משפט ה.

יו"ד סימן קעה סעיף ב

ב. ג. מי שהוא קרוב למלכות וצריך ללבוש במלבושיהם ולהדמות להם מותר בכל ר.

ד. מי שאכל ושייר פרורין על שולחנו, לא יביא פת שלימה ש ויניח על השולחן.

הגה: יש שעורכין שולחן במאכל בלילה שלפני מילת התינוק, ויש בזה איסור ת משום "העורכים לגד א שלחן", אבל לערוך מטה ב למזל התינוק, יש מתירין.

ר. שם בברייתא, וכתב הב"י אף דכל הנזכר בסי' זה הוא בכלל "ובחוקותיהם לא תלכו" וזה דבר תורה וא"כ איך יש כח לחכמים לעקור דבר מן התורה מ"מ י"ל כיון שלא פירשה התורה שום דבר, בזה מסרה התורה לחכמים לפרש והם ראו להתיר לקרובים למלכות.

ש. מסקנת הגמ' בסנהדרין דף צ"ב ע"א וכפי' רש"י שם. והאיסור משום שנאמר "העורכים לגד שלחן" פי' לשם ע"ז אבל בפתיחין לבד יש מצוה להניחם שיהיו מוכנים לעני. ט"ז ס"ק ו'. וכתב הש"ך בס"ק ה' דמשמע דוקא להביא שם ולהניחו אצל הפתיחין אבל אם היה שם א"צ לסלקו וכן משמע מרש"י.

ת. כתב הש"ך בס"ק ו' דמ"מ מה שנוהגין בארצות אלו שעושין סעודה בלילה שלמחר מלין התינוק אין איסור, שדוקא לשים מיני מאכל על השולחן ולהניחם כך אסור, אבל בסעודה אין איסור.

א. היינו למזל, ומכאן אין איסור לערוך שולחן עם לחמים בליל שבת אחרי הארוחה משום כבוד השבת ואין זה משום מזל. ט"ז ס"ק ז'. ועיין במרן לקמן בסימן קע"ט סי"ז שכתב כבר דין זה.

ב. כיון דשלחן כתיב בפסוק. ט"ז ס"ק ח'.